

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2004/12

Csillagpont

RENDELT időkhöz
KÖTÖTT
NEM KÖRZÓVEL MÉRHEŐ
KÖRÖK
SEM VONALZÓVAL HÚZHATÓ
VONAL
PONTOK KÉT HAZA
MONDANIVALÓIVAL
A középpont: csillag
BETHLEHEM fölött
KERÜLŐIVEL is
SZÉP VOLT
MÁR közeledik egymáshoz
A kezdőpont
ÉS A VÉGPONT
ALFA ÉS ÓMEGA között

KOVÁCS Tibor

Beszámoló 2004-ről

Az Úr kegyelméből ebben az évben is különböző formában és helyszínen hetente több mint ötven alkalommal hirdethettük az Isten igéjét.

Gyülekezeti életünk központi eseménye természetesen most is a vasárnap délelőtti istentisztelet volt, amikor minden generáció, régóta hívők, vagy mostanában megtértek az érdeklődő, kereső emberekkel együtt magasztalhattuk az Urat.

Közösségi életünk másik fontos vonulata a hétköznapi kiscsoportos rétegalkalmak rendszere, ahol egymást jobban megismerhettük, az ígét tanulmányozhattuk, kérdéseket és szolgáltatásokat beszélhettünk meg, és közösen imádkozhattunk. Gyülekezetünk egyik erőssége volt idén is, hogy a vasárnapi 550-600 fős (felnőttek és gyerekek egyaránt) gyülekezet 45%-a részt vett valamelyik hétközi kiscsoportban is. Változás, hogy a Martonfalvi úti óvodában hittancsoport indult 28 gyermekkel, valamint, hogy a Békéssy és a Bolyai iskolákat összevonták. Elindítottuk a kilencedik ifjúsági csoportunkat. Az önkormányzati iskolákban lévő 27 hittanos csoportunkban, a református általános iskolákba járó kb. 80 gyermekünkkel, a konfirmandusainkkal és a kilenc ifjúsági csoportunk tagjaival együtt 500 gyermekkel és fiatallal foglalkozhattunk hetente. A Szentírást kevésbé ismerő szülőknek és hittanos gyermekeiknek is tartottunk havonta Családi istentiszteleteket. A Bibliaiskola hetenkénti alkalmain felnőttek alapozhatták meg igeismeretüket. Közülük 17-en konfirmáltak, és többségük bekapcsolódott gyülekezetünk életébe. Működött most is a Kismamakör, Házasság gondozó csoport, különböző bibliakörök, bibliaóra és a Nyugdíjas Szeretetör.

Énektanítás volt néhány vasárnap az egész gyülekezetnek, valamint többször is a kiscsoportokban és a táborban. Most is gazdagította istentiszteletünket és segítette éneklésünket a kórus. Minden vasárnap délután színvonalas Zenés áhítatot tartottunk.

A Presbitérium havonta találkozott, a Munkatársi kör pedig negyedévente. Tartottunk a hitben, ismeretben való gyarapodásra Gyülekezeti hétvégét, gyászolókat hívtunk vigasztaló istentiszteletre. Közösségünk erősítését szolgálták a Templomkert-i találkozók. Missziói és közösségépítési szempontból most is kiemelkedő hatású volt a Tatán tartott többgenerációs nagytáborunk, ahol 332-en voltunk együtt egy hétig, bölcsődések, óvodások, hittanosok, fiatalok, szülők és nagyszülők. A nehezebb helyzetben élőknek a táborhoz – tagjaink adományából segítséget – nyújthattunk.

Igeszolgálatot végeztünk a Vakok Intézetében és az Idősek Házában. A gyülekezetünk határain túli missziót segítettük azzal, hogy az Egyetemi istentiszteleteknek és a MEKDSZ egy csoportjának ingyen biztosítottuk a fűtött templomot és termet. Felkérésre az ország különböző helyein tartottunk missziói témájú előadásokat. Az alkalmainkról hiányzóknak és a betegeknek közel 600 igezsolgálatot másoltunk le magnetofon kazettára. Megjelentettük havonta a Szívárványt. Terveink szerint a napokban már az interneten megtalálható lesz gyülekezeti honlapunk, a www.refnagyerdo.hu néven. Karácsonykor és húsvétkor legátust fogadtunk. Megkezdte hivatalos segédlelkészi, gyakorló évét gyülekezetünkben Szilágyi Sándor (Szisa) teológus.

A jogilag már egyházi tulajdonba került Egyetemi templom hasznosításáról folyamatban vannak a tárgyalások.

A gyülekezeti kérdőív tapasztalatait is felhasználva missziói csendesnapot tartottunk „*Házassági krízisekről mindenkinek*” címmel. A játékos sporthéttel is bővült itthoni vakációs bibliai gyerekhéten 50 gyermek vett részt.

Gyülekezetünk nevében köszönöm lelkészársaimnak, a gyülekezeti gondnoknak, kántoroknak, pénztárosnak, templomgondnoknak, hitoktatóknak, csoportvezetőknek, Presbitériumnak, a Szivárvány szerkesztőségének és mindenkinek szívből, hitből, szeretetből való, hűséges, önkéntes szolgálatát.

Több mint 120-an végeztek havi rendszerességgel különböző önkéntes feladatokat, és még sokan alkalmilag segítettek. Jó példaként, és a közös munkálkodásra való további buzdításként – a teljesség igénye nélkül – több mint hatvanféle ilyen területet megnevezek: igei szolgálatok, bizonyágtételek, otthoni és gyülekezeti imádságok, igeolvasások. Családlátogatások, otthonokban és kórházakban végzett beteglátogatások, kórházi kántálás és szeretetszolgálati munkák. Gyermekműsorok betanítása és előadása, szavalatok, énekari szolgálatok, zenei közreműködések, zenés áhitatokon való szolgálatok. Cikkek írása, újságunk szerkesztése, nyomtatása, valamint sajtótermékek terjesztése, honlap készítése, frissítése.

Úrasztali jegyek adományozása, úrvacsorai segítség. Műszaki-gyakorlati munkák, javítások, templomkert gondozása, virágok adományozása és templomi elhelyezése, takarítási segítség. Hivatali, irodai, könyvelési munkák, fénymásolá-

sok, körlevelek készítése, kézbesítése, anyakönyvezés. Jegyzőkönyvek megírása, perselyadományok számbavétele.

Anyagbeszerzés, mesteremberek mozgósítása, vásárlási segítség, szeretetvendégségek előkészítése, sütemények, természetbeni adományok. Plakátkészítés, fényképezés, díszítés, varrás. Bizottsági szolgálatok. Egyházfenntartói járulékok, céladományok, perselyes adományok. Kapcsolattartás külföldiekkel, utazások szervezése, táboroztatási segítség, vendégek fogadása, szállítások.

Hívogatások gyülekezeti alkalmakra, templomba érkezők fogadása és elhelyezése, gyermekfelügyelet biztosítása más bibliakörökkel párhuzamosan. Gyülekezetünk keretein kívül végzett szolgálatok, alapítványi munkák. Jó szándékú építő észrevételek, javaslatok. Szolgálatunk végzéséhez családuknak adott segítések. Egymás iránti türelem és szeretet.

Gyülekezeti életünk számokban is kifejezhető adatairól az év lezárulta után, a januári számban tudok beszámolni.

Az örökélet bizonyosságával, és szolgálataikért hálát adva emlékezünk az ez évben elköltözött munkatársainkra, gyülekezeti tagjainkra.

Az esztendő végén magasztaljuk együtt az egyház Urát megtartó és szolgálatainkat megáldó kegyelméért!

Mi pedig bocsánatot kérünk azért, hogy minden igyekezetünk ellenére is voltak mulasztásaink, és azért is, ha valakit – akaratunk ellenére – megbántottunk volna.

Szolgatársaim nevében is kívánok mindenkinek áldott karácsonyt és békességes áldásokkal teljes újesztendőt!

(folytatjuk!)

Püski Lajos lelképásztor

A közösség áldásai (2.)

A felekezeti középiskolások vallási háttere

Vizsgálatunk tapasztalatai szerint a felekezeti középiskolások, szüleikkel és nagyszüleikkel együtt összességében, a magyar társadalom egészéhez képest, a vallásgyakorlat bármely mutatóját tekintve aktívabbnak mutatkoztak, azonban a határozottan egyházas közegből érkező fiatalok mellett jelentős arányban találtunk teljesen más háttérrel rendelkezőket.

Az egyházi középiskolások bő egyharmada egyöntetűen vallásos környezetben nő fel, sőt az előző generációkra visszatekintő vizsgálat szerint erősödő vallásosságú családokból származik. Ezt a családtípust többgenerációs nép-egyházi vallásosság jellemzi, sőt jelentős arányban találkozunk modernebb kisközösségi vallásgyakorlatú környezettel is. Ez azt jelenti, hogy abban az időszakban, amikor a magyar társadalom vallásossága a mélyponthoz közeledett, e családok fontosnak tartották az egyházi közösséghez való kötődést. Az is egyértelműen kimutatható volt, hogy a gyerekek hitbéli szocializációját eredményesebbé tette a család és a baráti kör normarendszerének egysége, a szülők és a fiatalok kisköri beágyazottsága.

Talán nem köztudott, hogy az intézményes vallásgyakorlattal nem rendelkező szülők is igen jelentős arányban veszik igénybe a felekezeti iskolákat gyermekeik számára, vagyis ezen intézmények társadalmi szerepe jóval szélesebb a vártnál. Majd' minden második tanulóról kiderült, hogy otthon nem tapasztalt rendszeresnek mondható közösségi vallásgyakorlatot. Ezekben a családokban a legifjabbak aktív

vallásgyakorlata szinte előzmény nélküli, de öröndetes, hogy a nem egyházi iskolába járó testvéreknél is növekvő arányú. Az ő szüleik az ún. kultúrvallások, akiket laza gyülekezeti/egyházközösségi kötődés mellett a bizonytalan imaélet és ritkaságszámba menő kisközösségi részvétel jellemez. Újabb típusba soroltuk a tanulók szűk egyhatodát. Ők vegyes vallásosságú családban élnek, amely minden generációban általában a nők intenzív, a férfiak gyenge vallásgyakorlatát jelenti.

Figyelemre méltó, hogy az egyes családtípusokban nem szakadékot, hanem éppen ellenkezőleg, folytonosságot vettünk észre a generációk vallásossága között, hiszen a szülők jelentős többsége kitarított atyái vallásossága vagy vallástalansága mellett. A családok egyharmadában annak ellenére, hogy őrzik a vallásgyakorlatuk miatti hátrányos megkülönböztetés, megfélemlítés, üldözés valamilyen emlékét, folyamatosan megtartották vallásosságukat az elmúlt évtizedekben, sőt, a szabad vallásgyakorlat alkotmányos megerősítésével még erősödött is ez a kötődés. Emellett az is világos, hogy a nyílt vallásgyakorlat lehetőségének korlátozása leginkább azokban a családokban kezdte ki a vallásosságot, ahol nem állt fenn a vallásosság többgenerációs egyöntetűsége. Ennek alapján úgy tűnik, hogy a közvetlen családi és baráti környezetnek jóval erőteljesebb a hatása a felnövekvő generáció vallásosságára, mint a szélesebb társadalmi környezetnek.

A felekezethez tartozás és a vallásgyakorlat kapcsolatának vizsgálatakor azt láttuk, hogy az aktív vallásgyakorlók

Alkalmaink

mellett minden felekezetenél jelentős, megkerülhetetlen csoportot képeztek a nem vallásgyakorló családok. A katolikus tanulók közül minden második, reformátusok közül minden harmadik, az evangélikusok közül minden negyedik nőtt fel egyöntetűen vallásos családi légkörben. A protestáns családokban az aktív imaélet és a közösséghez tartozás ritkábban jár együtt, mint a katolikusoknál. Ez az eltérő stílusú vallásgyakorlás azonban azt is jelenti, hogy a fiatalok gyakrabban szűkölködnek abban a fejlődésükre jótékonyan ható erőforrásban, amelyet a közösségi kapcsolathálóhoz való odatartozás teremt.

Pusztai Gabriella

(Gyülekezeti tagunk kutatásának eredményei könyv formában is megjelentek, Iskola és közösség címen. Bp, Gondolat Kiadó, 2004).

A Kismamakör adventi koszorút készít

VASÁRNAP

9:00 Bibliaóra Vakok Intézetében, hó 1. vas.

8:30 Istentisztelet a templomban

8:30 Gyerekórák 3-8 és 9-12 éves, termekben

10:30 Istentisztelet a templomban

10:30 Gyerekórák 3-8 és 9-12 éves, termekben

15:00 Családi istentisztelet, hó utolsó vasárnap, hittanosoknak és szüleiknek*

17:00 Zenés áhítat a templomban

HÉTFŐ

17:45 Énekkari próba, teremben*

KEDD

9:30 Nyugdíjas Szeretőkör, teremben

17:00 Női Bibliakör, teremben*

SZERDA

10:00 Kismamakör, gyermekmegőrzéssel*

17:00 „Picifű” 16-17 évesek, teremben*

17:00 Bibliaóra, teremben (nyáron 18:00)

19:00 Bibliakör volt bibliaiskolásoknak*

19:00 Egyetemi istentisztelet, templomban*

CSÜTÖRTÖK

16:30 „Legeslegújabb ifi” 13-14 évesek, terem*

19:00 „Nagyifű” 24-26 éveseknek, terem*

18:30 Bibliakör 50 év körüliek, teremben*

PÉNTEK

15:00 Konfirmációi óra I. csop., teremben*

16:30 „Kisifű” 19-21 évesek, teremben*

16:30 „Újifű” 15-16 éveseknek, teremben*

17:00 „Minifű” 17-18 évesek, teremben*

17:00 Bibliakör 40 év körüliek, irodában*

19:00 „Középifű” 21-23 évesek, teremben*

19:00 Fiatalok köre 25-30 évesek, terem*

19:00 Bibliaiskola (felkészítés felnőtt kereszttelésre, konfirmációra is)*

Szombat

15:00 Konfirmációi óra II. csop., teremben*

16:00 Legújabb ifi 14-15 évesek, teremben*

Hittanórák*: az Árpád vezér, Bolyai, Hatvani, Kettesy, Újkerti általános iskolákban és a Martonfalvi óvodában lévő 27 csoportunk órarendje a templomi hirdetőnkön olvasható!

*A *-gal jelzettek nyáron szünetet tartanak!*

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

A tavalyi országos ifjúsági találkozó után, az idén Szegeden, Budapesten, Miskolcon, Kisvárdán, és november 6-án, Debrecenben a Lovardában találkoztak a régió református fiataljai.

Egy jó nap

Az egész napos programon több mint 600 fiatal vett részt. Számomra az elején problémák merültek fel (nem voltam regisztrálva), de ezt könnyen kezelték, hála, a szervezésnek. Szisa és Mónika ismertették a programot. Közös éneklés következett. Gyér lelkesedéssel ugyan, de mindenki belerázódott, és a vége felé már egészen sokan énekeltek. Az éneklést képzett zenészek segítették: 4 énekes, egy billentyűs, és este még szájharmonikás is volt. Ezután Püski Lajos tartott előadást „Van-e új a nap alatt?” címmel. Ezt követően mindenkit csoportokba osztottak, Püski Dániel mondta el mi, hol található. A mi csoportunkban olyan sokan voltak, hogy két kört is kellett alkotni, de még így se hallottam sokat. A téma: mindenkinek van rendeltetett célja. Jött az ebéd, finom babgulyás. Délután kézműves foglalkozások voltak pl.: bőrözés, fafaragás, agyagozás és még sok egyéb. Párhuzamosan ezekkel koncerteket tartottak a nagy színpadon, három tehetséges együttes adta elő saját számait. Este táncház volt, néptáncot mutattak és tanítottak meg. Igaz, hogy a láthatatlan színház (!) csúszott egy kicsit, de az ifivezetőm kérésére maradtam, és igen nagy élmény volt. Összegezve: jól éreztem magam, és remélem jövőre még többen leszünk.

Szabó Szabolcs, tavasszal konfirmált ifjs

A Lovarda keresztyén fiataloktól lett hangos. Előadáson Püski Lajos hozta szívünkhez közel, hogy „Van új a nap alatt”, mert VAN ISTENED, VAN BÉKESSÉGED és VAN FELADATOD. A téma a Prédikátor könyvére épült. Tiszteletes úr előadását képek kísérték. Ezek közt láthattunk egy útkereszteződést, mely szemléltette, hogy sokféle lehetőség áll előttünk. A prédikátor megvizsgálta (1,12) a különféle utakat: a tudást (1,18), az információkat (1,8), a munkát (2,4-5; 6,7), a vagyont (2,8; 5,9-10; 6,3), az élvezeteket (2,1-10) és a népszerűséget (2,16; 4,16). Nem lenne új a nap alatt? Egy dobókockát látva, szembesültünk a tapasztalattal: „minden érhet mindenkit” (9,2). Elszomorító, hogy „az emberek szíve ráadásul tele van gonossággal” (9,3). Oda érkeztünk, hogy mégis van új a nap alatt, ha engedjük, hogy Isten újjáteremtsen Krisztus által minket. Ekkor életünk a helyére kerül a fent említett utakkal együtt. Előadás után kis csoportban beszélgettünk.

Beszélgetés után koncerteket hallgattunk, a Lehetőségek Piacán pedig könyvkiadókkal, missziós csoportokkal ismerkedtünk meg. A „piacozás” alatt, a lepramissziós standnál egy könyvecskét kaptam. Gyorsan átfutottam s láttam, hogy különböző szolgálatokkal hogyan segítenek a betegeken. Visszamentem az asztalhoz és láttam, hogy az idős hölgyek, akiktől a könyvet kaptam, éppen fáslit kötnek. Felemelő és egyben lesújtó élmény volt. Mindemellét kézműves foglalkozások is zajlottak: agyagozás, nemezelés, bőrözés. A napot jó hangulatú szatmári táncházzal zártuk, így megmozgatva elgémberedett lábainkat.

Kapocska Ildikó, minifis

A Csillagpont délutánján történt. Már az is boldoggá tett, hogy 3 éves kisfiunk óriási lelkesedéssel hallgatta a banda által játszott népzene-t és ropta – ütemre lábát csapkodva – a néptáncot, de a katarzis később érkezett. A közel egy óras örömtánc után pihenést kaptak a zenészek, a táncot-éneket tanító pár és az 50 fős „tanulókör”. Leültünk pihenni, többen elmentek levegőzni. 3 perce tarthatott a csönd, mikor egy összetartó, 20 fős csoport felől felzendült a magyar énekszó. Kis idő múltán egyikük hegedűvel besegített. A „hivatalos” zenészek megragadták a színpadon pihenő nagybögőt, hegedűt, brácsát és lejöttek zenélni a szívből éneklők mellé. Mint kiderült a Babes-Bolyai Egyetem magyar bibliakörösei mellé... ezzel lett vége a szünetnek. A napokban tölünk függ(ött) vége lesz-e a „szünetnek”.

Szilágyi Sándor, Szísa

Csillagpont

Egyetemes történet

Élt egy fiú, aki nem sokat hallott Istenről. A kor szokása szerint megkeresztelték, de az akkor tett fogadalmukról a szülők megfélemedtek. Nőtt a fiú, általánosba, később gimibe járt, ahol nagyon keveset tanítottak Istenről. Mint más fiatalok, ő is diszkóba, moziba járt, ahol folyt az üres fecsegés és az alkohol. A fiú nem érezte itt jól magát és a hangos zene ellenére magában Istenhez kiáltott.

Kiáltása az égig jutott, és egy „nagy-erdei” lány hívására eljött a keresztyén gyülekezetbe, ahol két év után hitéről önként vallást tett a konfirmációban. A szülők megsértődtek:

- Hiszen mi katolikusok vagyunk - mondták -, miért keresztelkedtél át?
- Mitől vagyunk mi katolikusok? - kérdezte ő.
- Mert ott kereszteltek meg. De mi temp-lomba nem akarunk járni.

Pár nap múlva a postaládájukban egy levelet találtak, a helyi katolikus pap kérdőíveit, aki szeretettel keresi a környék katolikus híveit és várja őket a gyülekezetébe. A kérdőív ma is üresen fekszik valahol egy fiókban, de a szülők már megbocsátották fiuk „bűnét”, aki ma már a Bibliát olvassa, és már tudja: mi mindannyian „katolikusok” vagyunk az Úrban. Hiszen Jézus mondta:

„Menjete el tehát teyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek, és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” (Mt.28, 19-20)

Iványi Sándor, Fiatalok Köre

Segédlelkész vizsga után (4.)

Megalapozott hit!

Püski Dániel gyülekezetünk egyik ifjúsági csoportjának, az újfínek a vezetője.

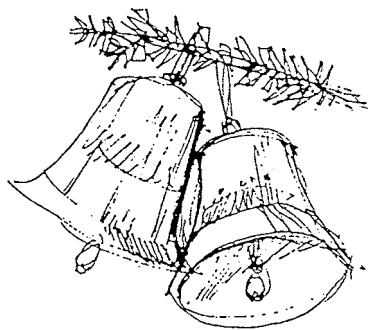
Akik ismernek engem, és tudják, hogy geográfiát és teológiát tanultam, gyakran teszik fel a kérdést: Mi a különbség a geológia és a teológia között? Ég és Föld! A poénon persze általában jót szoktunk nevetni, de olyan sokszor hallottam már, hogy többször is elgondolkodtam rajta, mit is jelenthet valójában. Tényleg olyan nagy a különbség a kettő között? Azt hiszem nem! Kálvin írja főművének, az *Institution*nak az első oldalain, hogy „egész bölcsességünk két részből áll: Isten, s önmagunk ismeretéből”. Egy kicsit átalakítva, talán úgy is hangzik számomra ez a mondat, hogy Isten és a világ megismerése lehet a legszebb célja egy teológusnak. És keresztyénnek lenni valójában azt jelenti, hogy e két tényező között kapcsolat van Jézus Krisztus által. Talán ezért vált számomra különösen is fontossá az a keresztyén tanítás, hogy Jézus valóságos Isten és valóságos ember is egyszerre. Ez a két tulajdonsága elválaszthatatlan egymástól. Csakis azért lehetünk egyáltalán keresztyének, mert ez így van.

Nem is csoda ezek után, hogy az évek folyamán különösen is a szívemhez nőtt a rendszeres teológia, mert egészében szeretném látni az előbb elmondottakat. Szeretném még mélyebben megérteni, hogy mit is jelent az a kapcsolat, amelyet Jézus Krisztus biztosít Isten és ember között. Azt szokták mondani, hogy az ember általános műveltsége az érettségi vizsga idején a legnagyobb, és utána már csak elfelejti, amit addig megtanult. Azért

kezdtem el a doktori tanulmányaimat idén ősszel, hogy ne járjak így a teológiai ismereteimmel, hanem valóban jobban megérthessem a Bibliát, és még mélyebb választ tudjak adni a bevezetőben feltett kérdésre.

A doktori tanulmányok mellett, a hatodéves segédlelkéshi gyakorlat igazán jó alkalmat ad arra, hogy ezekben a kérdésekben még jobban elmélyedjek. A Széchenyi-kerti gyülekezetben végzett szolgálataim során ugyanazokkal a kérdésekkel találkozom, mint a teológia falain belül! Mind a teológiai oktatás, mind a prédikálás és az ifjúsági munka arra késztet, hogy újra és újra átgondoljam azt a kérdést, amelyet Klaus Douglass tesz fel *Megalapozott hit* című könyvének alcímeként: Hogyan kerülhetek élő kapcsolatba Istennel?

Püski Dániel

Évente újra hó

*Fehéren, tisztán újra hull a hó,
mindenre borul, s gyógyít, mint a só,
az utakat is úgy takarja el:
újat taposni, járni, lenni kell!*

Lászlóffy Aladár

Gyermekkorom karácsonyi emlékei

Mikor az ember közelebb van a nyolcvanhoz, mint a hetvenhez, emlékezetében előjönnek a régi események, emlékképek, talán megszépülve az idő távlatában. Így van ez most velem is.

Ahol születtem és gyermekkoromban éltem, se falu, se város nem volt. Nem voltak falusi népszokások, hagyományok, de a városi jellegzetességek, életvitel sem. Az ünnepeket azonban minden család igyekezett tehetsége, ereje, szokása szerint megünnepelni. A férfiak a ház körül tevékenykedtek, a „fehérnép” a házban tette a dolgát. Édesanyám is szorgoskodott, hogy a család méltóképpen ünnepelhesen, hogy az ünnepi asztalra kerüljön a finom töltött káposzta, a kocsonya, a beigli. Ott lábatlankodtunk körülötte, amikor a kemencében sütötte a finom, illatos kalácsot, és a kalácstésztából csíkokat sodort az elmaradhatatlan bobájkához.

Édesanyám a megsütött, felaprózott tésztára meleg mézes tejet öntött, és a megpuhult ételre diót, vagy mákot tett. Ebből mindenkinek enni kellett, sőt még az állatoknak is adtak egy-egy falatot. Ezt a szokást édesanyám a falujából hozta. Magyarázatát nem tudom, talán, hogy a kis Jézust állatok vették körül, melengették, és ennek emlékére nekik is járt az ünnepi vacsorából. Karácsonyfánk többször egy kis gallyacskából állt. Akkor nem volt fenyőfa-vásár, az erdő is messze volt, és talán jobban is kímélték a fákat. Együtt díszítettük a fát, nem volt semmi misztérium, hogy angyalkák hozzák a karácsonyfát. Pattogatott kukoricafüzérrel, színes papírcsíkokkal, dióval díszítettük, és almát tettünk alá. Ajándékozás nem volt, a szükséges dolgokat időben megkaptuk. Ahogy cseperedtünk, úgy nőtt

a mi karácsonyfánk is, később már szaloncukor is került rá. A háború alatt házi főzésű szaloncukrot készítettünk.

Szomorú karácsonyunk volt 1944-ben. Karácsonyfánk nem volt, a leánderbokrot díszítettük fel, és melással édesített kalácsot ettünk. De akármilyenek voltak a külső körülmények, édesanyám elővette a családi Bibliát, elolvasta a karácsonyi történetet, énekeltünk, ő imádkozott, és együtt mondtuk az Úr imádságát. Karácsony reggelén ünnepet köszöntöttek tőbben a szegény családokból (nem kéregettek), és akkor érttem meg, miért kellett 4-5 tepszi kalácsot sütni. Gyermekkorom nagy élménye volt, amikor a cukrászda ablakában megláttam a mennyezetig érő csillogó karácsonyfát. Termetemhez és a mi fánkhoz képest óriási és fényes volt.

Most is várjuk az ünnepet. 16-an szoktuk körülülni az asztalt. A gyermekeim által hozott finomságok gyors fogyasztására biztatnak az unokák, hogy minél hamarabb megtudhassák, mi van a fa alatt. A karácsonyfa alatt most én olvasom az öreg családi Bibliából Jézus születésének történetét. Jó hangú családtagjaim segítségével énekelünk, de unokáim egy része csendes szemlélő. Gondolatban felsóhajtok:

– Istenem, nekik milyen emlékek maradnak meg! A csillogó külsőségek nem homályosítják-e el a betlehemi csillag ragyogását?!

Dr. Kurucz Gyuláné

„*Testvéreim álljatok szilárdan, és ragaszkodjatok azokhoz a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédüinkből, akár leveleinkből tanultatok.*” (2Thessz 2,15) – írta Pál apostol. Napjainkban a telefon, és az internet sem tudja pótolni a keresztyének egymással való személyes találkozását, a szeretet gyakorlati megélését, de mégis hasznos lehetőség.

A www.refnagyerdo.hu az írni, olvasni tudó emberek egy részének talán még kisse furcsa, és alig érthető, de egyre többen használják az internetet, ahol a napokban jelenik meg gyülekezeti honlapunk. Szeretnénk így is hírt adni sokak számára Is-

ten bennünk, köztünk és általunk végzett munkájáról. Olvashatnak gyülekezetünk életéről, történetéről, alkalmairól, különböző kiscsoportjainkról, legújabb híreinkről. Találhatnak nálunk elhangzott igehirdetéseket, nézegethetik gyülekezeti újságunk a Szivárvány oldalait, valamint gyülekezeti életünkről képeket. Ez a sok munkát igénylő szolgálat Benéné Erzsike, Bollmann Krisztián, Nagy Zsolt és Püski Dániel fáradozásai által fog működni.

„*Nyomatékosan kérek titeket az Úrra, hogy olvassátok fel ezt a levelet minden testvérenek!*” (1Thessz 5,27)

Püski Lajos

Fedezzük fel a karácsonyt!

A harmincéves háborúban Gusztáv Adolf svéd király (1611-32) Wallensteinnel folytatott csatái közben egy katonatisztje súlyos sebet kapott. Egy északnémet család fogadta be. Éltre ápolták a csatából lemaradt svéd tisztet. Mikor sebeiből úgyahogy kigyógyult, ősz táján kiült a kertbe, a fadarabkákból késével kis állatokat és játékokat farigcsált. Majd faggyút szerzett, s abból a pajtában gyertyákat öntött. Amikor elérkezett december huszonegyedikére, a közeli erdőből zsenge fenyőfácskával tért vissza. Estefelé odalépett a házigazdához, és azt mondta neki: „Hónapok óta ápoltok, etettek, itattok, embersegesen bántok velem. Ma én viszonzom ezt egy svéd szokással. Hadd mutassam meg, hogyan ünnepeljük mi karácsony szentestéjét, Jézus születésének ünnepét!” Összehívta az egész családot, és bevezette őket a belső szobába, amelynek a közepén már ott állt a fenyőfa, rajta aprócska gyertyákkal. A fa alatt ott voltak a saját

maga faragta játékok. Meggyújtotta a gyertyákat, s a körbe letelepedő család felé fordulva így szólt:

– Ez a fiatal fenyő ezentúl emlékeztessen benneteket is a fiatalon „kivágott”, megölt Jézus Krisztusra, aki értünk született meg ezen az éjszakán, és értünk halt meg egy másféle fából ácsolt kereszten. Ezek a kis lobogó lángok, gyertyák jelképezzék számotokra is azt a világosságot, amit Ő hozott erre a földre.

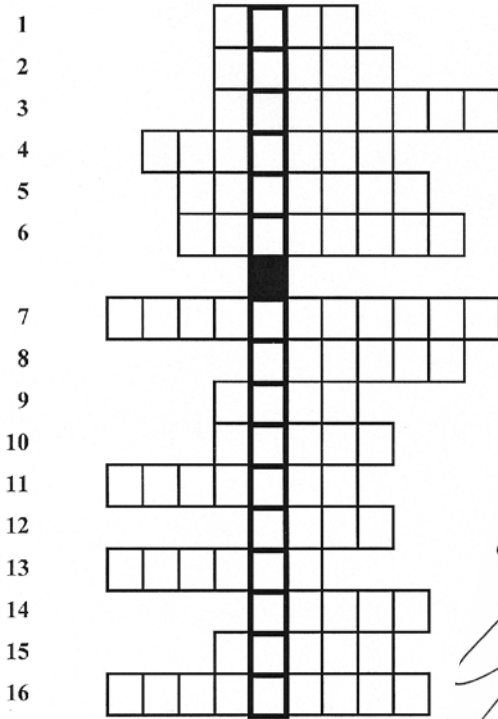
Aztán egyenként szétosztotta az ámuldozó családnak a maga faragta ajándékait. Amikor mindenki kezében szorongatta az egyszerű faragványokat, így folytatta:

– Ezek a magam faragta egyszerű ajándékok nemcsak hálám jelei. Ha elmegyek, és talán kezetekbe veszitek ezeket, arra emlékeztetek, hogy a legnagyobb ajándék jelképei is, mert egyszer egy ilyen éjszakán ajándékozta meg Isten a világnak a legnagyobb ajándékot: Jézus Krisztust.

Részlet Gyökös-sy Endre: Mégis c. könyvéből.

KERESZTREJTVÉNY

1. Ábel testvére.
2. Az egyik ószövetségi próféta neve.
3. A Paradicsom másik elnevezése.
4. Dávid harmadik fia.
5. Márta, Mária és Lázár házának helyszíne.

6. Jézus születésének helye.
7. Mózeset ilyen növényen keresztül szólította meg Isten.
8. Isten küldöttjének egyik elnevezése.
9. Mózes egyik testvérének neve.
10. Babilóniai torony.
11. Bibliai földrajzi terület a Földközi tenger partján.
12. Ábrahám feleségének neve.
13. A hajában volt az ereje.
14. Ruth könyvének egyik szereplője.
15. A Hegyi beszédben a „boldogságok” száma.
16. A Biblia földjének egyik elnevezése.

Márta néni

Hírek

- ♦ **Családi istentisztelet** lesz dec. 19-én vasárnap délután 3 óraker hittanos gyerekeknek és szüleiknek, ünnepi karácsonyi műsorral.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek:** dec. 22-23. szerdán, csütörtökön este 5 óraker.
- ♦ **Szentesti istentisztelet:** dec. 24-én, péntek délután 4 óraker.
- ♦ **Karácsony első napján** úrvacsorás istentiszteletek: fél 9 és fél 11-kor, és 5 óraker istentisztelet. Az ünnepen legátus is szolgál.
- ♦ **Karácsony második napján,** vasárnap délelőtt *csak* fél 11-kor lesz istentisztelet keresztelésekkel, valamint délután 5 óraker istentisztelet.
- ♦ **Óévi istentisztelet:** dec. 31-én, pénteken délután 4 óraker.
- ♦ **Újévi istentisztelet:** jan. 1-én, szombaton *csak* fél 11-kor.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 óraker)

- Dec. 5.** Tokos Zoltán gitározik.
Dec. 12. Nádasi Dorottya orgonál, Líbor Dóra fuvolázik.
Dec. 19. Kerekes Sándor orgonál.
Jan. 2. Karasszon Dénes gondonkázik.
Jan. 9. A Vox Antiqua együttes énekel, vezényel Kiss Csaba.

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához Református Egyházunk technikai száma: 0066.
A másik 1% átutalásához “Alapítvány a Debrecen-Nagyerdei Egyházközségért és Ifjúságáért” adószáma: 18545269-1-09.

Feladó:

Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Nyomda: REXPO Kft. Készült 1700 példányban
12. évfolyam 12. szám

**Áldott Karácsonyt
és békességes új esztendőt
kívánunk minden
kedves olvasónknak!**

a Szerkesztőség

NYOMTATVÁNY

DEBRECEN

